

Chalmers tekniska högskola (Göteborg)	4,5 pct.
Holland	ca. 10 pct. (skøn)
17 tyske biblioteker	2,9-11,8 pct.
Danmarks tekniske bibliotek (Lundtofte)	15 pct. (maks. planlagt)
England	20 pct. (ønskeligt)
Stockholm (Frescati-området)	25 pct. (planlagt)
Norge i det hele	30 pct.
Universitetet i Oslo	37,6 pct.

Gennemsnittet af disse tal vil være omkring 25 pct., d.v.s. 1 læseplads for hver fjerde indskrevet student.

Imidlertid foreligger der en særlig undersøgelse af studieaktiviteten ved Københavns universitet, idet professor dr. Anders Ølgård på rektors foranledning har foretaget en undersøgelse af studieaktiviteten i marts 1964 (udg. i stencileret form). Konklusionen heraf er, at man må „regne med, at højst $\frac{2}{3}$ af de registrerede studenter ved de humanistiske fakulteter udnytter undervisningstilbuddet fuldt ud“. På grundlag heraf beregner planlægningsrådet for de højere uddannelser i „Skitse for udbygningen af de højere uddannelser i tiden indtil 1980“ (s. 225), at der skal indrettes 2 læsepladser for hver tredje registreret student. Læsepladsernes antal i forhold til antal indregistrerede studenter skulle følgelig være 66 pct.

Nærværende udvalg må imidlertid anse dette tal for overdrevet, idet det ikke under normale studieforhold vil være rimeligt at indrette 1 læseplads pr. aktiv student. Efter som de aktive studerende i den tid, da de deltager i undervisningstimer, ikke kan beslaglægge en læseplads, og de yngre studerende, hvorom det her i hovedsagen drejer sig, ikke i almindelighed kan have behov for en fast læsesalsplads, må udvalget anbefale, at man tager sit udgangspunkt i de først anførte beregninger. Det er dog en forudsætning for anvendelsen af den foreslåede sats, 25 pct., at de studenter, der ønsker at arbejde med større forskningsopgaver, herudover kan tilgodeses med pladser på forskningsbibliotekernes læsesale og i institutterne. For studenterlæsesalene alene vil den rimeligste norm følgelig være 1 læseplads for hver fjerde indregistreret student.

Det forudsættes endvidere, at der efter universitetets udflytning ikke bliver så store afstande til studenternes boliger, at praktisk talt alle yngre studerende, hvorom der

her fortrinsvis er tale, af trafikale vanskeligheder bliver tvunget til at opholde sig hele arbejdsdagen på universitetet. Sådanne ugunstige trafikforhold kendes f. eks. fra universitetsområdet på Blindern nord for Oslo, der uden tvivl er et af de steder i Skandinavien, hvor man har gjort de fleste erfaringer i nyere tid med hensyn til oprettelse af studenterlæsesale. På forespørgsel har fakultetsbibliotekar J. Brandrud i Oslo meddelt, at man under planlægningen af dette universitetscenter beregnede 1 plads pr. student for hovedfagsstuderende, medens man for grund- og mellemfagsstuderende stiledede mod pladser til 66 pct.-75 pct. af de indregistrerede studenter. Af forskellige grunde er disse procenter imidlertid blevet reduceret, og da studentertallet samtidig er vokset ud over alle beregninger, har man i 1969 ved det historisk-filosofiske fakultet på Blindern kun 1.500 læsepladser til over 5.000 studenter (33 pct.), hvilket ikke anses for tilfredsstillende. Hvis tilstandene efter udflytningen af Københavns universitet kommer til at svare til trafikforholdene i Oslo, må det anbefales at regne med flere læsepladser end den angivne norm, sandsynligvis snarere 1 plads for hver anden indregistreret student.

Arealbehov pr. læseplads m. v.

Med hensyn til beregning af arealbehov til studenterlæsesale må man på forhånd gøre opmærksom på, at der herunder ikke blot må regnes med læsepladser til studenterne, men tillige med samlæsningsrum, som formodentlig vil komme til at få stigende betydning i studievanerne, og med kontorlokaler til det biblioteksfaglige personale, hvis tilstedeværelse på studenterlæsesalene indgår som et vigtigt moment i hele planen om den forbedrede biblioteksbetjening af de studerende.

Et nærliggende udgangspunkt for beregning af det nødvendige areal til studenter-